

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 88.

Tiende Session.

41de Møde.

Fredagen den 11te December Aften Kl. 6 1/2.

(Fortsat.)

10) Udvalgets Forslag til § 23 (see Anh. B. Sp. 496.)
vedtoges eenst. med 38 St.

11) Lovforslagets § 23 med den vedtagne Forandring, saaledes lydende:

Afsætningsret.

Gaandværkere og Fabrikanter i Kjøbstæderne ere berettigede til at falholde deres Varer fra Værksted, Fabrik, Bopæl eller aabne Boutikker i Staden. De paa Landet bosatte Gaandværkere og Fabrikanter kunne have eet Udsalgsted, enten ved Bopælen eller Værkstedet; Fabrikanter kunne derhos tillige have Udsalg i Kjøbstæderne.

Endvidere skal det være tilladt Fabrikanter og Gaandværkere at falholde saavel Andres Frembringelser, forsaavidt de henhøre til deres Fag, som ogsaa, under samme Bestingelse, brugte Sager. Derhos skal enhver Gaandværker eller Fabrikant have Ret til at forhandle de Varer, som ved den Behandling, der er Gjenstand for hans Næringsbrug, have undergaaet en væsentlig Forandring, uanset at Productet iøvrigt henhører under Andres Næringsbrug, samt til at afhænde de Maskiner, Redskaber og Materialer, som henhøre til Faget, til andre Mestere og Fabrikanter af samme Fag.

Det staaer de paa Landet bosatte Gaandværkere frit for at lade deres Varer sælge ved offentlig Auction paa Landet, men ikke i Kjøbstæderne.
vedtoges eenst. med 39 St.

Formanden: Det næste Affsnit, der sættes under Forhandling, er Forslagets andet Affsnit Litra B., indbefattende §§ 25, 26 og 27. Jeg skal indskrænke mig til at lade § 25 afstemme.

Da Ingen ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved § 25 (see Anhæng A., Spalte 1189) vedtoges eenstemmig med 34 Stemmer; som Følge heraf, ansaaes §§ 26 og 27 for vedtagne.

Formanden: Jeg sætter derefter under Forhandling Lovforslagets andet Affsnit Litra C., indbefattende §§ 28 og 29.

Ordføreren: Det af Udvalget her stillede Endringsforslag indeholder en Realitetsforandring i selve Udkastet, hvis Nødvendighed jeg troer tilfulde at kunne godtgjøre. Det har været Udvalget formelig hjært at have sundet et Punkt blandt de mange, der ikke fra Kjøbstæderne, men paa Kjøbstædernes Vegne med større eller mindre Ret have været fremsatte som Forordninger, hvortil man troer, at de have Ret, saa at man med Glæde vil kunne virke hen til at skaffe dem denne Ret. Sagen er, at der vel ingenfinde har været Kjøbstæderne forbeholdt udelukkende Ret til at drive Næringsbrug, være sig ved Gaandværk eller Handel, men at det fortrinnsviis er betragtet som